

தானியலேின் புத்தகம் - நூற்ற எண்பத்தெட்ட

ராபியாவிலிரந்த பணியம் வரலை: பண்டயைப் போர்களின்
தீர்க்கதரிசன டிக்கியத்தவத்தலை வளெளிப்படத்தலை

Jeff Pippenger
2024-04-18

ராபியாவின் போரம் பானியத்தின் போரம் வறேபட்ட காலங்களிலும்
சூழல்களிலும் நிகழ்ந்த இர தனித்தவமான வரலாற்றுச் சம்பவங்களாகும்;
இரப்பினும், இவ்விரண்டும் பண்டயை யுதயோவினதம் அதனைச்
சுற்றியுள்ள பிரதசேங்களினதம் வரலாற்றில் டிக்கியத்தவம்
உடயைவயையாகும். ராபியாவின் போர் கி.டி. 217-ல் நிகழ்ந்தது.
பானியத்தின் போர் கி.டி. 200-ல் சவெக்கிட இராச்சியம் (வடக்கின் ராஜா)
மற்றும் ப்டோலமிக் இராச்சியம் (தற்கின் ராஜா)
ஆகியவற்றிற்கிடயைல் நிகழ்ந்தது. இந்த இர போர்களும் தானியலே
அதிகாரம் 11-இன் 11 டதல் 15 வரயான வசனங்களில் அடயாளம்
காணப்பட்கின்றன. இந்த இர போர்களும் கி.டி. 167-ல் நிகழ்ந்த மக்கபயேர்
கிளர்ச்சிக்க டின்னதாக நிகழ்ந்தன.

பனேயம் எனும் யுத்தம், அந்த மோதல் நிகழ்ந்த அரகிலிரந்த புவியியல்
அம்சமான பனேயம் மலயைலிரந்ததே தனது பயெரபைப் பற்றது.
"பனேயம்" என்ற பயெர் கிரகேக்கத் தயெ்வமான பானிலிரந்த வந்தது;
அங்கு அவனக்கனெ ஒரு ஆலயம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டிரந்தது. பானை
வணங்குதலுடன் இணைக்கப்பட்டிரந்ததனால் அந்த இடம் "பனேயம்"
என்று அறியப்பட்டது. அந்த ஆலயத் தொகதி, பான் என்னும்
தயெ்வத்திற்கே அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சமயப் பக்தியும் வழிபாடும்
நடபெறும் இடமாக இரந்த அதன் பங்கினை வலியுறுத்தும் வகயைல்,
அடிக்கடி "பானின் திரத்தலம்" என்று கறிப்பிடப்பட்டது. "நிம்பயேம்" என்ற
சொல், பண்டயை கிரகேக்க மற்றும் ரோம சமயங்களில் நீர்நிம்பங்களுக்க
அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னம் அல்லது திரத்தலத்தலை கறிக்கிறது.
பனேயத்தில் இரந்த ஆலயத் தொகதியில் ஒரு குகயையும் இயற்கை
ஊற்றும் இரந்தன; அவற்றில் நிம்பங்கள் வாழ்கின்றன என்று
நம்பப்பட்டதால், அத சில சமயங்களில் "பனேயத்தின் நிம்பயேம்" என்றும்
அழகைக்கப்பட்டது.

ஏரோது மகானின் மகனாகிய ஏரோது பிலிப்பு அந்த நகரத்தலை
மறுபடியும் கட்டி விரிவுபடுத்தியபின், ரோமப் பரேரசரான சீசர்
ஆகஸ்தவயையும் ஏரோது பிலிப்புவயையும் கௌரவிக்கும் வகயைல் அத
கயெச்சரியா பிலிப்பி என்று அழகைக்கப்பட்டது. ஆலய வளாகம் அந்த
நகரத்தின் உள்பகதியில் ஒரு டிக்கியமான சமய மயைமாக இரந்தது.

சக்கரவர்த்தி ஆகஸ்தவின் ஆட்சிக்காலத்தில், பரேரசரகைக் கௌரவிக்வும் விதமாக அந்த ஆலயம் மறுபடியும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டதோ அல்லது அவரது பெயரால் மறுபெயரிடப்பட்டதோ ஆகும்; இது பரேரசு வழிபாட்டையும், ரோமர் சமயச் சடங்குகள் அந்நாட்டே உள்ளூர் சமயப் பரப்பில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதையும் பிரதிபலித்தது. பான் தவேனின் ஆலயம் அமறைந்திருந்த கெய்சரியா பிலிப்பி என்ற பண்டைய நகரத்தக்க அரகிலிரந்த பக்தி, சில சமயங்களில் "நகரத்தின் வாயில்கள்" அல்லது "ஹாதேஸின் வாயில்கள்" என்ற அழகைக்கப்பட்டது.

தானியலே அதிகாரம் பதினொன்றின் பதினாறு முதல் பதினொன்பது வரையிலான வசனங்களில், வதோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நான்காவது ராஜ்யமாகவும் அந்த அதிகாரத்தில் வடதிசையின் ராஜாவாகவும் நிலைநிறுத்தப்பட்டவதற்காக அஞ்ஞான ரோம் வன்ற அடக்க வண்டிய மூன்று புவியியல் பக்திகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டள்ளன. பதினாறாம் வசனத்தில், கி.மு. 65 ஆம் ஆண்டில் சிரியாவையும், பின்னர் கி.மு. 63 ஆம் ஆண்டில் எரசலமேயையும் வன்றவராக ரோமப் படதைத்தளபதி பொம்பயே அடையாளப்பட்டத்தப்பட்டகிறார். பதினேழ் முதல் பதினொன்பது வரையிலான வசனங்கள், மூன்று தடகைளில் மூன்றாவதாகிய எகிப்தை ஜலியஸ் சீசர் வன்றதைக் கறிப்பதாகும். கி.மு. 31 ஆம் ஆண்டிலான ஆக்டியம் போர், தானியலே அதிகாரம் பதினொன்றின் இரபத்திநான்காம் வசனத்தின் நிறவைற்றமாக அஞ்ஞான ரோம் உச்ச ஆதிக்கத்தடன் ஆட்சி செய்விரந்த டிந்நற்ற அறுபது ஆண்டுகளின் தடாக்கத்ததைக் கறிக்கிறது.

இரபதாம் வசனத்தில் ஆகஸ்த சீசரின் ஆட்சி கறிக்கப்பட்டகிறது; அந்த வரலாற்றுக் காலத்திலே இயசே பிறந்தார். பின்னர் இரபத்தொன்றாம் மற்றும் இரபத்திரண்டாம் வசனங்களில் தஷ்டனாகிய திரேயு சீசரின் ஆட்சி சுட்டிக்காட்டப்பட்டகிறது; இவ்வாறு கிறிஸ்தவின் சிலுவைப்பாடி கறிக்கப்பட்டகிறது. இரபத்தமூன்றாம் வசனத்தில் மக்கபயே யூதர்கள் விக்ரகாராதனையுள்ள ரோமாவுடன் செய்த உடன்படிக்கை கறிப்பிடப்பட்டகிறது; இவ்வாறாக பதினொன்றாம் வசனத்தில் ஆரம்பித்த வரலாற்றின் ஓட்டம் நிறுத்தப்பட்ட, வரலாற்றுச் செய்தி கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரையிலான காலப்பக்திக்கத் திரம்புகிறது.

இரபத்தமூன்றாம் வசனம் மக்கபயேர் வம்சவரிசையைச் சுட்டிக்காட்டகிறது; அவர்களடைய தீர்க்கதரிசன வரிசையின் அனதைத் தவிரங்களையும் அத வழங்காவிட்டாலும், வரலாற்றுப் பதிவு அவற்றை வழங்குகிறது. கி.மு. 217 ஆம் ஆண்டில் ராபியா யுத்தம் நிகழ்ந்தது; அதன் பின்விளைவாக ஒரு சிறுவர் ராஜா எகிப்தை பாதிப்பிற்குள்ளாக்கினான். கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் அந்தச் சிறுவர் ராஜாவை எதிர்கொள்ள சலெசுகியரம் கிரகேக் அரசர்களும் திட்டமிட்டக் கொண்டிருந்தபோது, ரோம் வரலாற்றின் நிகழ்வுகளில் தலையீடு செய்த, எகிப்திய சிறுவர்

ராஜாவின் பாதகாவலனாயிற்று. அதே ஆண்டில் பானியம் யுத்தமும் நிகழ்ந்தது. பின்னர் கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் மக்கபயேரின் கொரியல்லா போர் தொடங்கியது.

மக்கபயேர் கிளர்ச்சி கி.மு. 167-ஆம் ஆண்டில் மோதயேனில் ஆரம்பமானது; அது, மக்கபயேர் சலேவேக்கிய பரேரகுகு எதிராக மட்டமல்லாமல், சலேவேக்கியரடன் சூட்டிணவைவு கொண்டிருந்தார்கள் என்று அவர்கள் தீர்மானித்த யூதர்களுக்கும் எதிராகச் செயல்பட்டதைக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கிளர்ச்சி மதத் துண்டிதலால் உந்தப்பட்டது; மலேம் அது உள்புறமும் வளையுறுமும் உள்ள எதிரிக்கு எதிராக நடத்தப்பட்டது. கி.மு. 164-ஆம் ஆண்டில் மக்கபயேர் ஆலயத்தை மறுபிரதிஷ்டை செய்தார்கள்; இந்த நிகழ்வு யூதர்களின் ஹனுக்கா விழாவால் நினைவுகூரப்பட்டகிறது. அதே ஆண்டில் கடுபயெர் பற்றை அந்தியோகஸ் எப்பானஸ் இறந்தான். பின்னர் கி.மு. 161-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.மு. 158-ஆம் ஆண்டு வரை, இரபத்திமுன்றாம் வசனத்தில் கறிப்பிடப்பட்டள்ள "சூட்டிணவை" ரோமத்தடன் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

மக்கபயேர், அவர்களின் கிளர்ச்சி, மலேம் ரோமாவுடனான அவர்களின் உடன்படிக்கை ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஓரே நரேடி கறிப்பு இரபத்திமுன்றாம் வசனத்தில் காணப்பட்டகிறது; எனினும், ஹஸ்மோனயேர் வம்சம் என்ற அழகைக்கப்படும் அந்த வம்சத்தின் வரலாறு கி.மு. 167-இல் மோடீனில் தொடங்கி, சிலுவையின் காலம் வரை தொடர்ந்தது. ஹஸ்மோனயேர் வம்சத்தின் இறுதி பிரதிநிதிகள் கிறிஸ்தவின் காலப்பகுதியின் பரிசயேராயிரந்தனர். ஆகையால், மோடீனின் கிளர்ச்சியில் கி.மு. 167-இல் தொடங்கிய மக்கபயேரால் பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்ட மதவறெத்த யூத மதத்தின் வரலாற்றின் ஓர் தீர்க்கதரிசன வரி உண்ட்; அது இயசே சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது இரபத்தொன்றாம் மற்றும் இரபத்திரண்டாம் வசனங்களில் மடிவடகைகிறது.

அவர்களடயை வரலாறு பதினாறாம் வசனத்தில் ஓர் திருப்புநிலயை அடனந்தது; அப்போது ரோம், மதன்மறயைக, பொம்பயேன் மூலம், எரசலமேவை வனெற்றது. அந்நரேத்தில் எரசலமேயின் மலே அழிவவை வரவழதைத்ததற்கான அவனுடயை மதன்மவைப் பிரரேணவை, ஹஸ்மோனயே வம்சத்தின் இரண்ட் பிரிவுகளுக்கிடயையில் இரந்த ஓர் மோதலாகும். அந்தக் காலத்திலிருந்து (கி.மு. 63), யூதா ரோமப் பரேரசின் ஆட்சிக்குக் கீழாயிற்று. மக்கபயேரின் ஹஸ்மோனயே வம்சம் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக கி.மு. 167-இல் நடந்த மோதயேன் போரில் ஆரம்பமாகிறது; பின்னர் கி.மு. 63-இல் ரோமக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டகிறது. அந்த வரலாற்றின் ஆரம்பத்திற்குப் பின்னர் விரவையிலயே, மக்கபயேர் கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரயையில் ரோமடன் ஓர் உடன்படிக்கயைவை ஆரம்பித்த அதில் பிரவசேித்தனர். அவர்கள் கி.மு. 63 முதல் சிலுவவை வரை, மலேம் கி.பி. 70-ஆம் ஆண்டில் எரசலமேயின் இறுதியான அழிவு வரயையும்

ரோமக்கக் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிரந்தனர்.

மக்கபயேர்களின் தீர்க்கதரிசன வரிசை, விசுவாசதரோகமான யூதமதத்தின் வரிசையாகும்; ஆகையால் அத் விசுவாசதரோகமான புராட்டஸ்டண்டிசத்தின் வரிசைக்கான மன்னடையாளமாகத் திகழ்கிறது. Panium யுத்தத்திலிருந்து பதினாறாம் வசனத்தின் ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சட்டம் வரையிலும், கி.மு. 200, கி.மு. 167, கி.மு. 164 ஆகிய ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசன நிகழ்வுகளும், மலேம் கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரையிலும், விசுவாசதரோகமான புராட்டஸ்டண்டிசத்தின் வரலாற்றில் மறுபடியும் நடபெறும். இந்த வழிக்கறிகள், ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சட்டத்திற்கு மன்பாக, ஏழினின்றும் தோன்றும் எட்டாவது ஜனாதிபதியின் வரலாற்றில் நிகழும். கி.மு. 200 என்பது, கி.மு. 167-ஐ ஒப்பிடுகையில், விசுவாசதரோகமான புராட்டஸ்டண்டிசக் கொம்பின் உள்புற வரியை பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் நிலையில், கடியரசுக் கொம்பின் வளைப்புற வரியை பிரதிநிதித்தவப்படத்தகிறது.

இந்த வழிக்கறிகள் அடிப்படையாக ஹஸ்மோனியேர் வம்சத்தின் வரலாற்றுக் கோட்டினுள் மறைந்தள்ளன; இரந்தபோதிலும், அவை தானியலே 11ஆம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாகும். அத் "இறுதிநாட்களைக் கறித்த தானியலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகுதிக்கச்" சேர்ந்த ஒரு கோட்டாகும்.

யூத மதம் மக்கபயேரின் கிளர்ச்சியின் நினைவாக ஹனக்காவைக் கொண்டாட்கிறது என்பதே, மக்கபயேரை நீதிமான்களாக வரையறுப்பதில்லை. கிளர்ச்சியினால், எழுபது ஆண்டுகளான சிறைப்பிடிப்புக்குப் பிறகு மீண்டும் கட்டப்பட்ட ஆலயத்திற்கு ஷக்னா ஒருபோதும் திரும்பவில்லை. இறுதியான தீர்க்கதரிசனச் செய்தி மக்கபயேரக்கு சமார் இரண்ட நூற்றாண்டுகளுக்கு மன்பாக மல்கியா வழியாக வந்தது. மக்கபயேரின் வரலாறு, அவர்கள் தங்களுடைய அரசியல் தலைவர்கள் தலைமை ஆசாரியராகவும் செயல்பட அனுமதித்ததைச் சுட்டிக்காட்ட்கிறது; இதவே எகிப்திய பட்டொலமெமி மயன்ற பாவமும், உசியா ராஜாவும் மயன்ற அதே பாவமும் ஆகும். மரபு, பட்டொலமெமியை அந்தப் பரிசுத்தமீறிய செயலிலிருந்து தடுக்க தவேன் தலையிட்டார் என்ற அடையாளப்படுத்த்கிறது; மலேம், உசியா ராஜா ஆசாரியனும் ராஜாவமான பணியைச் செய்ய மயன்றபோது தவேன் தலையிட்டார் என்ற தவேனடைய வார்த்தை நரேடியாகக் கூறுகிறது. அவர்களடைய வம்சத்தின் இறுதியான கனியாக பரிசயேர் இரந்தனர். இன்றைய யூத மதத்தைப் பின்பற்றும் யூதர்கள் வரலாற்று மரியாதையை அவர்களுக்கு வதைத்திரக்கக் கூடினும், மக்கபயேர் நீதியின் அடையாளமாக இரந்தனர் என்று மடிவுசெய்வதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை.

புரொட்டஸ்டண்டிச மறுமலர்ச்சி லுத்தரின் காலத்தில் ஆரம்பமானது; அத் படிப்படியாக மன்னறேய ஒரு வளர்ச்சியாக இரந்தது. அத் ஒரு புதிய

மரபல்ல; ஏனெனில் இயசேவும் அவரடயை சீஷர்களும் புரொட்டஸ்டண்டர்களாயிரந்தனர். மாறாக, வுத்தரம் மற்ற மறமலர்ச்சியாளர்களும் விழிப்புணர்ச்சி பற்றை அந்த வரலாற்றின் இரளிலிரந்த எழந்த ஒரு விழிப்புணர்ச்சியாக அத இரந்தத. அந்த மன்னறேக்கொண்டிரந்த மறமலர்ச்சியின் உச்சக்கட்டம் மில்லரைட் இயக்கமாக இரந்தத. தவேன் ஆரம்பகால மறமலர்ச்சியாளர்களை பாபிலோனின் பாவங்களின்பால் விழிப்பூட்டவதற்கே மட்டமல்ல, தமத நியாயப்பிரமாணத்தையும், பரலோகப் பரிசுத்தஸ்தலத்தில் நடபெறும் தமத கிரியையையும் பற்றிய மழமயையான புரிதலுக்கள் அவர்களை நடத்தவே எண்ணினார். 1844 ஏப்ரல் 19 அன்று, புரொட்டஸ்டண்டர்கள் மறமலர்ச்சியின் அதிகரித்தவரம் ஒளியை நிராகரித்தார்கள்; அதனால் அவர்கள் விசுவாசத் தறந்த புரொட்டஸ்டண்டமாக ஆனார்கள்.

அப்போது உண்மையுள்ள மில்லரைட்டிகள் "மலேங்கி வழங்கப்பட்டவர்கள்" ஆனார்கள்; மலேவும், அவர்கள் பரிபக்கவமான புராட்டஸ்டண்ட் கிறிஸ்தவர்களாக ஆகும் பொரட்ட வலேயை நிறவை செய்ய மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தக்கள் வழிநடத்தப்பட்டார்கள். 1863 ஆம் ஆண்டில், மலேங்கி வழங்கப்பட்டிரந்தவர்கள் கீழ்ப்படியாமையின் மூலம் புராட்டஸ்டண்டிசத்தின் மலேங்கியை ஒதுக்கிவதைத், லவோதிக்கயோவின் மலேங்கியை எட்த்தக்கொண்டார்கள். 2001 செப்டம்பர் 11-க்கு இரபத்திரண்ட ஆண்டுகள் பின்னர், 2023 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமான ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்தநான்கு ஆயிரம் பரேின் டத்திரையிடதலின் இறதிக்காலத்தில், யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம் தானியலே அதிகாரம் 11-இன் 40-ஆம் வசனத்தின் மறகைக்கப்பட்ட வரலாற்றை நிரப்பும் சத்தியங்களை டத்திரநைக்கி வரகின்றார்; அந்த வரலாறு 1989 ஆம் ஆண்டில் சோவியத் ஒன்றியம் சிததைத்திலிரந்த விராவில் வரவிரக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமசை சட்டம் வரையிலான வரலாறாகும். இதசை செய்வதில், விசுவாசத் தரோகமான புராட்டஸ்டண்டிசத்தின் சின்னமாக விசுவாசத் தரோகமான யூத மதத்தின் வரலாற்றை அவர் டத்திரநைக்கி வளெிப்படித்தியுள்ளார்.

தவேனடயை விசுவாசதரோகமான ஜனங்களின் இர வரிசகைகளும்—அதாவது சொற்பொரள் யூதாவினராயினும் அல்லத ஆவிக்ரிய யூதாவினராயினும் (இரண்டும் மகிமயையான தசேங்கள்)—எரசலமேின் கபைப்பற்றுதலோட டடிவடகைின்றன; மன்னயைத கி.டி. 63-இலும், பின்னயைத விராவில் வரவிரக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமசை சட்டத்தின் போது. அந்த இர வரிசகைகளும் தவறாக வழிநடத்தப்பட்ட மார்க்க நம்பிக்ககைளால் தூண்டப்படும் போரகை கறிக்கின்றன. அந்த இர வரிசகைகளும் கிரகேக்கத்தின் மார்க்கத் தத்தவங்களுக்க எதிரான போரகை கறிக்கின்றன; மலேவும் இரண்டிலும் இறதியில் விசுவாசதரோகிகள் ரோமின் கீழ்ப்படிதலுக்கள் வரகிறார்கள். நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்று யுத்தங்களை நான், சோவியத் ஒன்றியத்தின் 1989 ஆம் ஆண்டுக் கவிழ்ச்சி, உக்ரனைப் போர்,

மற்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது நிகழும் பானியம் ஆகியவற்றைக் கறுக்கின்றன என்ற அடையாளப்படுத்துகிறேன்; இதன் நோக்கம், அந்த மூன்று யுத்தங்களுக்கும் மூன்று உலகப் போர்களுக்கும் இடையிலான வறேபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டவதாகும்.

“வரவிருக்கும் அபாயத்தைப் பற்றி தவேண்டயை வார்த்தை எச்சரிக்கை அளித்துள்ளது; இதனை அவகணிக்கப்பட்டதாக விட்டவிட்டால், கண்ணியில் இரந்த தப்புவதற்கு மிகவும் தாமதமாகிப் போன பின்னரே, ரோமின் நோக்கங்கள் உண்மையில் என்ன என்பதைக் புராட்டஸ்டண்ட் உலகம் அறிந்த கௌள்ளும். அவள் அமதையாக வல்லமையில் வளர்ந்த கௌண்டிரக்கிறாள். அவளுடைய போதனைகள் சட்டமன்ற மண்டபங்களிலும், சபைகளிலும், மனிதர்களின் இரதயங்களிலும் தமது சல்வாக்கைச் சல்வத்திக் கௌண்டிரக்கின்றன. அவள் தன் உயர்ந்தம் மாபரெம் ஆன கட்டமபைப்புகளை, தன் மந்தயை தன்புறத்தல்கள் மீண்டம் நிகழ்த்தப்படும் இரகசிய உள்அடர்த்திகளில், கவித்தக் கௌண்டிரக்கிறாள். தன் நரேம் வந்த தாக்க வணேடிய வளேயையில், தன் சௌந்த நோக்கங்களை மன்னறேறவதற்காக, அவள் மறவைகவும் எவராலும் சந்தகேிக்கப்படாமலும் தன் வலிமகளை பலப்படுத்திக் கௌண்டிரக்கிறாள். அவள் விரம்புவது சாதகமான நிலைப்பாடு மட்டமே; அது ஏற்கனவே அவளுக்கக் கௌடக்கப்பட்டக் கௌண்டிரக்கிறது. ரோமியத் தன்மையின் நோக்கம் என்ன என்பதை நாம் விரவையில் காண்போம், உணர்வோம். தவேண்டயை வார்த்தயை யார் நம்பி அதற்குக் கீழ்ப்பிவாரோ, அவர் அதன்மூலம் நிந்தனையையும் தன்புறத்தலையும் அனுபவிப்பார்.” The Great Controversy, 581.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் 1989 ஆம் ஆண்டுக் கவிழ்ச்சியை அடையாளப்படுத்தும் பத்தாம் வசனத்திலிரந்த, பதினாந்தாம் வசனத்தில் கறுப்பிடப்படும் பானியம் போர்வரை, பாப்பராட்சி “தான் அடிக்க வணேடிய காலம் வரம் போது, தன் சௌந்த நோக்கங்களை மலேம் மன்னறேறவதற்காக தன் படகளை வலுப்படுத்தி” வந்துள்ளது. இந்த வசனங்கள், பாப்பராட்சியால் ஆயத்தப்பட்டத்தப்பட்ட “கண்ணி”யாகிய தீர்க்கதரிசனச் சூழ்நிலகளை அடையாளப்படுத்துகின்றன; அதிலிரந்த “தப்பிப்பது” இயலாததாக இரக்கம். பானியம் போரால் சித்தரிக்கப்படும் இறுதி மோதலில், மிரகத்தின் உரவம் ஐக்கிய அமரெிக்காவில் உரவாக்கப்படும். அந்த உரவத்தின் உரவாக்கமே கடசை நாட்களில் வாழும் தவேண்டயை ஜனங்களுக்க இறுதியான சோதனையாகும்.

“கிரபகைக்காலம் மிவடவைதற்கு மன்பே மிரகத்தின் உரவம் அமகைக்கப்படும் என்பதை ஆண்டவர் எனக்குத் தளெிவாகக் காட்டியிரக்கிறார்; ஏனெனில் அது தவேண்டயை ஜனங்களுக்க மகத்தான சோதனையாக இரக்கம்; அதன்மூலமே அவர்களுடைய நித்திய விதி தீர்மானிக்கப்படும். ... வளெிப்படுத்தின விசலேஷம் 13-ஆம்

அதிகாரத்தில் இந்தப் பொருள் தளையாக மின்வகைக்கப்பட்டள்ளது; [வளையப்பட்டதின் விசேஷம் 13:11-17, மறேகோள்].”

“இத தவேண்டயை ஜனங்கள் மத்திரயையிடப்பட்டவதற்கு மின் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வணேடிய சோதனை ஆகும். அவரடயை நியாயப்பிரமாணத்தகைக் கடபைப்பிடித்த, பாலியான ஓய்வுநாளை ஏற்க மறத்ததன்மூலம் தவேனிடத்திலான தங்கள் விசுவாசத்தகை நிறுபித்த எல்லாரும் கர்த்தராகிய தவேனாகிய யகெவாவாவின் கொடியின் கீழ் நிலநைிற்பார்கள்; மலேயும் அவர்கள் ஜீவனள்ள தவேண்டயை மத்திரயைபைப் பறெவார்கள். பரலகோகத் தோற்றமள்ள சத்தியத்தகை விட்டக்கொடத்த ஞாயிறுக்கிழமகை ஓய்வுநாளை ஏற்றுக்கொள்ளும்வர்கள் மிரகத்தின் மத்திரயைபைப் பறெவார்கள்.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

மிரகத்தின் உரவம் உரவாக்கப்பட்டதல், ரோமின் சூட்டிணைப்பில் நழநைந்த காலக்கட்டத்தினால் கறிக்கப்பட்டகிறது. ஜக்கிய அமரெிக்காவின் புராட்டஸ்டாந்த கொம்பு 1844 ஆம் ஆண்டில் ரோமின் கமாரத்திகளாயிறு; மலேயும், அவர்கள் தங்கள் தாயகை மீண்டும் ஓரமறகை பின்பற்றத் தீர்மானிக்கும் போத, அவர்களின் வரலாற்றின் மடிவில் அவர்களின் வரலாற்றின் தகொடக்கம் மறபடியும் நிகழ்கிறது.

இரண்ட, கொம்புகளையுடயை மிரகத்தக்க வலசர்ப்பத்தின் வாய் இரந்தத என்றும், அதன் அதிகாரம் அதன் தலயைலகை இரந்தத என்றும், அந்த ஆணகை அதன் வாயிலிரந்த புறப்பட்டம் என்றும் நான் கண்டனே. பின்னும் நான் வசீகளின் தாயகைக் கண்டனே; அந்தத் தாய் மகள்கள் அல்ல, அவர்களிடமிரந்த தனித்தம் தளையாக வறேபட்டதமாய் இரந்தாள். அவளடயை நாள் இரந்தத; அத கடந்தபோயிறு; அவளடயை மகள்கள் ஆகிய புராட்டஸ்டண்ட் பிரிவுகள் அடத்ததாக மடேயையில் வந்த, தாய் பரிசுத்தவான்களகைத் தன்புறத்தினபோத கொண்டிரந்த அதகை மனகோபாவத்தகைச் சயெல்பட்டதின். தாய் அதிகாரத்தில் கறநைந்த வந்ததபோல, மகள்கள் வளர்ந்த வந்தன என்றும், விரகையில் தாய் ஓரகாலத்தில் பயன்பட்டதிகை அதிகாரத்தகையகை அவர்கள் பயன்பட்டதவார்கள் என்றும் நான் கண்டனே.

“பயெரளவிலான சபயையும் பயெரளவிலான அட்வனென்பிஸ்டுகளும், யூதாஸகைப் போல, சத்தியத்திற்கு விரகோதமாக வரவதற்காக கத்தகோலிக்கரின் சலெவாக்ககைப் பறெ எங்களகை அவர்களிடம் காட்டிக்கொடப்பார்கள் என்பதகை நான் கண்டனே. அப்பொழ்த பரிசுத்தவான்கள் கத்தகோலிக்கரால் மிகக் கறகைவாக அறியப்பட்டம், பரெரிதாக அறியப்படாத ஓர ஜனமாக இரப்பார்கள்; ஆனால் எங்கள் விசுவாசத்தகையும் வழக்கங்களகையும் அறிந்திரக்கும் சபகைகளும் பயெரளவிலான அட்வனென்பிஸ்டுகளும் (ஏனனெில் சப்தத்தின் காரணமாக அவர்கள் எங்களகை வறெத்தார்கள்; அதற்கு அவர்கள் மறப்பு சூற மடியவில்லகை) பரிசுத்தவான்களகைக் காட்டிக்கொடத்த, மக்கள் நிறுவிய ஒழங்குகளகை அலட்சியப்பட்டத்தகிறவர்களாக

அவர்களையே கத்தோலிக்கரிடம் அறிவிப்பார்கள்; அதாவது, அவர்கள் சப்தத்தை ஆசரித்த, ஞாயிற்றுக்கிழமையை அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள்.”

“அப்போது கத்தோலிக்கர்கள் புராட்டஸ்தாந்தரக்கு மின்னறேசிச் சலெல்லம்படி உந்ததல் அளித்த, ஏழாம் நாளுக்குப் பதிலாக வாரத்தின் மதல் நாளையே கடைப்பிடிக்காத அனவரம் கொல்லப்பட வணேட்டம் என்று ஒரு கட்டளையைப் பிறப்பிப்பார்கள். மலேயம், எண்ணிக்கையில் பரெகியிரக்கும் கத்தோலிக்கர்கள் புராட்டஸ்தாந்தரின் பக்கத்தில் நிலைநிற்பார்கள். கத்தோலிக்கர்கள் தமது அதிகாரத்தை மிரகத்தின் சொற்பத்திற்குக் கொடுப்பார்கள். தங்களுக்குமே தங்கள் தாய் செயல்பட்டதுபோலவே, பரிசுத்தவான்களையே அழிப்பதற்காக புராட்டஸ்தாந்தரம் செயல்படவார்கள். ஆனால் அவர்களையே கட்டளையே விளையுறவே பலன்கொடுக்கவோ மன்பாகவோ, பரிசுத்தவான்கள் தவேண்டைய சத்தத்தினால் விடவிக்கப்படவார்கள்.” Spalding and Magan, 1, 2.

அந்த உரையின்படியில் “பயெரளவிலான,” அதாவது “பயெரில் மட்டும் உள்ள,” என்று கூறப்படும் இரண்ட, கடிக்கள் காணப்படகின்றன; அவர்கள் தவேண்டைய உண்மையுள்ளவர்களையே கத்தோலிக்கரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். பயெரளவிலான சபகைகள் மற்றும் பயெரளவிலான அட்வென்டிஸ்டுகள் கறித்த எலன் வடைட்டின் புரிதல், கடசை நாட்களில் அவர்கள் உண்மையில் எதையே சுட்டிக்காட்டகின்றார்களோ அதிலிருந்து வறேபட்டது; ஏனெனில், அவரையே புரிதலின்படி “பயெரளவிலான அட்வென்டிஸ்ட்” என்பது கிறிஸ்தவின் மறவரகையையே நம்புகிறதாக அறிக்கையே செய்கிற ஒரு கிறிஸ்தவரையே கறித்திரக்கம். ஆனால் தீர்க்கதரிசிகள் தாங்கள் வாழ்ந்த நாட்களையே காட்டிலும் கடசை நாட்களையே பற்றியே அதிகமாகப் பசேகின்றனர்; ஆகையால் கடசை நாட்களில் “பயெரளவிலான அட்வென்டிஸ்ட்” என்பது லவோதிகையே ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் சபையையே சுட்டிக்காட்டகிறது; மலேயம் பயெரளவிலான சபகைகள் 1844-இல் ரோமின் கமாரத்திகளாக ஆனவர்களின் சந்ததியினரையே ஆவர்.

ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்டுகள், தவேண்டைய உண்மையான பிரதிநிதிகளாகிய “அறியப்படாத மக்களையே” வறெப்பார்கள்; ஏனெனில், நிலம் இளையபாறும் சப்தத்தையே சுட்டிக்காட்டும் சப்த சத்தியத்தையே அவர்கள் “மறத்தக்காட்ட மடியாத.” ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் சபையே, ஆராதனையின் நாளாக ஏழாம் நாளையே நிலைநிறுத்தவதாக அறிக்கையே டுகிறது; ஆனால் கடசை நாட்களில் அவர்கள் மறத்தக்காட்ட மடியாத சப்தம், லவோயராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தில் உள்ள “ஏழ காலங்கள்” ஆகும்; அதவே அவர்கள் 1863-ல் நிராகரித்த மதல் அஸ்திவார சத்தியமாகும்.

நாம் இப்போது பரிசீலித்த வரகிற இந்தப் பகுதி, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் தொடங்கும் வரலாற்றோடு, தொடர்புடைய தீர்க்கதரிசன இயக்கவியல்களை அடையாளப்படுத்துகிறது; ஆனால் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்த வரம் இறுதியான சோதனைக் கால வரலாறு மதலில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் உட்பகுதியில் நிறவைநேற்றப்படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் வளையில், ஐக்கிய அமெரிக்கா மூல உலகத்தையும் மிரகத்திற்கொரு சிலையை எழுப்பும்படி வற்புறுத்தும்; ஆனால் அவர்கள் அந்த வலையை நிறவைநேற்றவதற்கு முன்பாக, ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மிரகத்திற்கொரு சிலையை அவர்கள் ஏற்கனவே எழுப்பியிருப்பார்கள்.

“மதச் சுதந்திரத்தின் தசேமான அமெரிக்கா, மனச்சாட்சியை வற்புறுத்தியும், பொய்யான ஓய்வுநாளை மனிதர்கள் கௌரவிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தியும், பாப்பாட்சியுடன் ஒன்றுபடும் போது, உலகெங்கிலும் உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டினரும் அவளடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றச் செய்யப்படவார்கள்.” Testimonies, volume 6, 18.

“அந்நிய ஜாதிகள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடகளின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றும். அவள் முன்னின்ற வழிநடத்தினாலும், அதே நடுக்கடி உலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள எங்கள் மக்கள்மலே வரமென்று.” Testimonies, volume 6, 395.

தவேனடைய ஜனங்களுக்கு உண்டாகும் மகத்தான சோதனை ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தக்கு முன்பே நிகழ்கிறது; ஏனெனில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அமலுக்கு வரம் வளையில், ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்டுகளக்கான பரிசோதனைக் காலம் மடிவுறுகிறது. அந்தச் சோதனை மிரகத்தின் பிரதிமையை உரவாக்கப்படவதினால் பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்படுகிறது; மிரகத்தின் பிரதிமையை என்பது திரச்சபையும் அரசும் ஒன்றினையும் அமைப்பாகும், அதில் அந்த உறவின் மீத கட்டப்பாடி சலெத்தவது திரச்சபையே ஆகும். 1844 ஆம் ஆண்டில் புராட்டஸ்டண்டுகள் ரோமின் கமாரத்தியாயினதுபோலவும், கமாரத்தி தன் தாயின் பிரதிமையைக் இரப்பதுபோலவும், விசுவாசத்திலிருந்து விலகிய புராட்டஸ்டண்டுகள் கடசை நாட்களில் அதற்குச் சமமான ஒரு செயலை நிறவைநேற்றவர்; ஏனெனில் இயசே எப்போதும் ஒரு காரியத்தின் மடிவலை, அதன் தொடக்கத்தின் மூலம் விளக்குகிறார்.

தானியலே அதிகாரம் பதினொன்றின் இரபத்திமுன்றாம் வசனத்தில் சுறிப்பிடப்பட்டள்ள “உடன்படிக்கை”யால் சட்டிக்காட்டப்படும் வரலாறு, மகிமையான தசேத்தசைச் சரேந்ததாக தம்மையை அறிவித்திருந்தும் விசுவாசதரோகமடந்த ஜனங்கள் ரோமாவுடன் ஒன்றினையை மயன்ற சன்றதை வளெளிப்படுத்துகிறது. கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரையிலான காலம், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் உச்சத்தை அடையும் மிரகத்தின்

சாயலின் உரவாக்கத்தைக் கறிக்கிறது.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டரையில் தொடர்வோம்.

“ஆனால் ‘மிரகத்தக்கான உரவம்’ என்பது என்ன? அது எவ்வாறு உரவாக்கப்பட வேண்டும்? அந்த உரவம் இரண்டுகொம்புகளில் மிரகத்தினால் உரவாக்கப்படகிறது; மலேயம் அது மிரகத்தக்கான உரவமாகும். அது மிரகத்தின் உரவம் என்றும் அழகைக்கப்படகிறது. அப்பொழுது, அந்த உரவம் எப்படிப்பட்டது, அது எவ்வாறு உரவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அறிய, மிரகத்தின் சொந்த இயல்புகளையே—அதாவது பாப்பரசாட்சியை—நாம் ஆராய வேண்டும்.

“ஆரம்பக் கிறிஸ்தவச் சபை சுவிசுஷேத்தின் எளிமையிலிருந்து விலகி, அஜாதியரின் சடங்குகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் ஏற்றுக்கொண்ட, கடுபிடியடந்தபோது, அவள் தவேனடயை ஆவியையும் வல்லமையையும் இழந்தாள்; மக்களின் மனச்சாட்சிகளை கட்டப்படத்தவதற்காக, அவள் உலகியலான அதிகாரத்தின் ஆதரவை நாடினாள். அதன் விளைவாக, அரசின் அதிகாரத்தை கட்டப்படத்தி, தன் சொந்த நோக்கங்களை மன்னேற்றுவதற்காக, கறிப்பாக ‘மதவறெறி’ எனக் கருதப்பட்டவற்றைத் தண்டிப்பதற்காக அதைப் பயன்படுத்திய ஒரு சபையான பாப்பாட்சி உரவானது. ஐக்கிய அமெரிக்கா மிரகத்தின் ஒரு உரவத்தை அமைப்பதற்காக, மதஅதிகாரம் கடியாட்சி அரசை அவ்வளவு கட்டப்படத்த வேண்டும்; அப்பொழுது அரசின் அதிகாரமும் சபையால் தன் சொந்த நோக்கங்களை நிறவைநேற்றப் பயன்படுத்தப்படும்.” The Great Controversy, 443.